

VENDIM
Nr. 47, datë 30.7.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Vladimir Kristo	anëtar i Gjykatës Kushtetuese	
Sokol Berberi	anëtar i	“
Vitore Tusha	anëtare e	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“
Fatos Lulo	anëtar i	“
Gani Dizdari	anëtar i	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 20.5.2014, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë dokumentesh çështjen nr. 19 Akti, që i përket:

KËRKUESE: Tatjana Milo

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve, Drejtoria e Përgjithshme e Përmbarimit, Zyra Përmbarimore Tiranë

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 903, datë 14.2.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe vendimeve nr. 71, datë 20.5.2008 dhe nr. 55/1538, datë 2.6.2009 të Gjykatës së Apelit Tiranë brenda një afati të arsyeshëm. Dëshmipërblimi i dëmit të ardhur nga mosekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131 shkronja “f”, 134 pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 27 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Gani Dizdari, shqyrtoi pretendimet e kërkuases, e cila kërkoi pranimin e kërkesës, pretendimet e subjektit të interesuar, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve, e cila kërkoi rrëzimin e kërkesës dhe pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuësja ka kryer detyrën e Shefes së Sektorit të Shëndetësisë në Drejtorinë e Përgjithshme të Burgjeve. Me vendimin nr. 813, datë 18.2.2005 të Ministrit të Drejtësisë është larguar nga kjo detyrë.

2. Mbi ankimin e kërkuases, Komisioni i Shërbimit Civil me vendimin nr. 64, datë 23.3.2005 ka vendosur kthimin në vendin e mëparshëm të punës si dhe pagimin e pagës nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare.

3. Kundër vendimit të mësipërm, Ministria e Drejtësisë ka paraqitur ankim në Gjykatën e Apelit Tiranë. Gjykimi është pushuar për shkak të mosparaqitjes së palës paditëse dhe vendimi i Komisionit të Shërbimit Civil ka marrë formë të prerë.

4. Kërkuësja i është drejtuar disa herë me shkresa Ministrisë së Drejtësisë dhe organeve të tjera administrative për ekzekutimin e vendimit nr. 64, datë

23.03.2005 të Komisionit të Shërbimit Civil, por vendimi ka mbetur i pazbatuar. Në këto kushte, ajo i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me kërkesë padi me objekt detyrimin e Ministrisë së Drejtësisë të zbatojë vendimin nr. 64, datë 23.03.2005 të Komisionit të Shërbimit Civil. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 903, datë 14.02.2007, ka vendosur: Pranimin e kërkesë padisë; Detyrimin e Ministrisë së Drejtësisë të zbatojë vendimin nr. 64, datë 23.3.2005 të Komisionit të Shërbimit Civil dhe të marrë masa për rivendosjen e të drejtave të cenuara nga moszbatimi i vendimit.

5. Kundër këtij vendimi, Ministria e Drejtësisë ka bërë ankim, mbi bazë të të cilit Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 848, datë 27.6.2007, ka vendosur mospranimin e ankimit.

6. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 1270 akti, datë 13.7.2007, ka vendosur lëshimin e urdhrit të ekzekutimit të vendimit nr. 903, datë 14.2.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

7. Pas vendimit të mësipërm, Drejtori i Përgjithshëm i Burgjeve, me urdhrin nr. 7441/1, datë 30.10.2007, ka emëruar kërkuesen në detyrën e Përgjegjëses së Shërbimit Shëndetësor pranë IEDP Lezhë. Duke qenë se pozicioni i ri nuk përfshihej në shërbimin civil, kërkuësja ka bërë ankim kundër këtij vendimi pranë Komisionit të Shërbimit Civil, i cili me vendimin nr. 15, datë 24.1.2008 ka vendosur pranimin e ankimit dhe shfuqizimin e urdhrin nr. 7441/1, datë 30.10.2007 të Drejtorit të Përgjithshme të Burgjeve për emërimin e kërkuases në detyrën e Përgjegjëses së Shërbimit Shëndetësor pranë IEDP Lezhë.

8. Mbi ankimin e Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve, Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 71, datë 20.05.2008 ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 15, datë 24.01.2008 të Komisionit të Shërbimit Civil.

9. Mbi rekursin e Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), me vendimin nr. 00-2009-448, datë 25.5.2009, ka vendosur mospranimin e rekursit.

10. Gjatë kohës që zhvilloheshin proceset gjyqësore, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve, me vendimin nr. 6906/3, datë 04.11.2008, ka vendosur kalimin e kërkuases në listë pritje, pasi kishin ndryshuar kërkesat ligjore për vendin e mëparshëm të punës të kërkuases.

11. Mbi ankimin e kërkuases, Komisioni i Shërbimit Civil, me vendimin nr. 181, datë 19.12.2008, ka vendosur shfuqizimin e vendimit nr. 6906/3, datë 4.11.2008 të Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve.

12. Mbi ankimin e Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve, Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 55/1538, datë 02.06.2009 ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 181, datë 19.12.2008 të Komisionit të Shërbimit Civil.

13. Kërkuësja, pas gjithë këtyre vendimeve, i është drejtuar Drejtorisë së Përgjithshme të Përmbarimit, Zyra Tiranë, për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Mbi bazë të shkresave të përmbaruesit gjyqësor, pala debitore, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve, ka paguar detyrimin financiar në dy këste: e para në datën 3.12.2007 në vlerën prej 1.192.013 lekë, e dyta në datën 24.12.2008 në vlerën prej 263.116 lekë. Lidhur me

kthimin në punë të kërkuases, debitori, me shkresën e datës 04.11.2008, ka mbajtur qëndrimin se në strukturën e re organike miratuar me urdhrin nr. 30, datë 19.3.2008 të Kryeministrit, kërkuësja nuk i plotëson kërkesat e veçanta të pozicionit të punës që ka mbajtur. Për këtë arsye, ajo kalon në listë pritjeje për një vit. Periudha e pritjes përfshin kohën nga 15.4.2008-15.4.2009.

14. Në datën 27.10.2008 përmbaruesi ka njoftuar sërish debitorin për ekzekutimin e pjesës së vendimit që lidhet me kthimin në punë të kërkuases. Këto kërkesa nga ana e përmbarimit janë përsëritur dhe në datat 29.4.2013, 15.7.2013, 7.10.2013 dhe 6.11.2013.

II

16. **Kërkuësja** pretendon se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6/1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, konkretisht të vendimit gjyqësor nr. 903, datë 14.2.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe vendimeve nr. 71, datë 20.05.2008 dhe nr. 55/1538, datë 02.06.2009 të Gjykatës së Apelit Tiranë.

17. **Subjekti i interesuar, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve**, paraqiti parashtrime me shkrim duke argumentuar se:

17.1 Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve ka ekzekutuar vendimin nr. 64, datë 23.05.2005 të Komisionit të Shërbimit Civil. Vlera e përfituar nga vendimet e Gjykatave është likuiduar plotësisht. Lidhur me pretendimin për kthimin në punë të kërkuases, bazuar në praktikën nr. 360, datë 15.04.2008 “Kërkesat e veçanta për punonjësit e Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve”, nëpunësi në funksionin e Përgjegjës të Shërbimit Shëndetësor duhet të plotësojë këto kritere: të ketë mbaruar arsimin e lartë pranë Fakultetit të Mjekësisë - kriter të cilin kërkuësja e plotëson; të ketë kryer specializim pasuniversitar për shëndetin publik/psikiatrik/ kardiologjik, - kriter të cilin kërkuësja nuk e plotëson. Gjithashtu, sipas subjektit të interesuar, kërkuësja ka zgjedhur të mos jetë pjesë e Shërbimit Civil të Administratës së Burgjeve, pasi ajo ka vendosur të punësohet si Përgjegjëse e Sektorit të Inspektimit të Pagesave Cash pranë Administratës së Shërbimit Social Shtetëror Tiranë. Kështu që edhe pjesa e detyrimit për kthimin në punë të saj është ezauruar, prandaj vendimi gjyqësor konsiderohet i ekzekutuar plotësisht.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. *Për pretendimin për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm*

18. Kërkuësja pretendon se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimeve gjyqësore të formës së prerë nr. 903, datë 14.2.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe vendimeve nr. 71, datë 20.05.2008 dhe nr. 55/1538, datë 2.6.2009 të Gjykatës së Apelit Tiranë. Nga dita e marrjes së vendimit formë të prerë dhe lëshimit të urdhrin të ekzekutimit ka kaluar një kohë e gjatë, e pajustificuar për ekzekutimin e tij.

19. Gjykata Kushtetuese, në jurisprudencën e saj

tashmë të konsoliduar, ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi gjyqësor të formës së prerë duhet konsideruar si pjesë përbërëse e të drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenit 6/1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 17, datë 23.4.2013, nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e të drejtës (*shih vendimet nr. 17, datë 23.4.2013, nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Gjykata ka rikonfirmuar në disa vendime të saj qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces (*shih vendimet nr. 17, datë 23.4.2013, nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 14, datë 15.4.2010; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 9, datë 1.4.2009; nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Po ashtu, Gjykata, duke u bazuar edhe në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, në mënyrë të vazhdueshme, ka rikonfirmuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen e kërkuarit dhe autoriteteve përkatëse. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara, volumnin e provave shkrese. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimet nr. 17, datë 23.4.2013, nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Gjykata çmon se çështja në shqyrtim duhet të vlerësohet lidhur me natyrën e detyrimit që duhej të ishte përmbushur nga subjekti i interesuar, konkretisht, kthimi në punë i kërkuases nga Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve.

i. Kompleksiteti i çështjes

24. Në lidhje me kompleksitetin e çështjes, Gjykata vëren që çështja konkrete nuk paraqet kompleksitet nga pikëpamja faktike ose ligjore. Kërkesa në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, për sa i përket kthimit në punë dhe pagesës së detyrimit financiar përkatës.

ii. Sjellja e kërkuës

25. Kohëzgjatja e arsyeshme e procedimit të çështjes është vlerësuar nga Gjykata si thelbësore për të përcaktuar nëse ndodhemi para rastit të tejkalimit të afateve të arsyeshme. Ky element lidhet me mosekzekutimin e vendimeve të formës së prerë për faj të veprimeve apo mosveprimeve të kërkuësit, duke sjellë tejkalimin e një afati të arsyeshëm për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

26. Në çështjen konkrete, sjellja e kërkuës përcaktohet nga qëndrimi i saj gjatë fazës së ekzekutimit të vendimit. Rezulton që kërkuësja jo vetëm nuk është bërë pengesë për realizimin e procesit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, por ajo ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin e tij të plotë. Mbështetur në aktet e paraqitura rezulton se kërkuësja ka kundërshtuar gjyqësisht aktin e largimit nga detyra e Shërbimit Shëndetësor pranë Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve. Në përfundim të gjykimit është lëshuar dhe urdhri ekzekutiv nr. 903, datë 14.2.2007 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Ajo gjithashtu, ka kundërshtuar edhe urdhrin nr. 74441/1, datë 3.10.2007 për emërimin e saj si Përgjegjëse e Shërbimit Shëndetësor pranë IEDK Lezhë, me argumentin se ky institucion nuk është i përfshirë në shërbimin civil, gjë e cila është konsideruar si e bazuar nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 15, datë 24.1.2008, duke e shfuqizuar atë urdhrë.

27. Më tej, kërkuësja ka kundërshtuar edhe urdhrin nr. 6906/3, datë 4.11.2008 për kalimin e saj në listë pritjeje. Komisioni i Shërbimit Civil, me vendimin nr. 181, datë 9.12.2008, vendosi shfuqizimin e aktit administrativ, vendim i cili u la në fuqi dhe nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 55/1538, datë 2.06.2009. Në prill të vitit 2013 kërkuësja ka rivënë sërish në lëvizje përmbarrimin për zbatimin e vendimit të KSHC-së. Pra, kërkuësja vazhdimisht ka treguar interes dhe ka vepruar konkretisht për të ekzekutuar vendimin e formës së prerë që ka vendosur kthimin në punë të saj, qëllim i cili ende nuk është realizuar nga pala debitore.

iii. Sjellja e autoriteteve

28. Për sa i përket sjelljes së autoriteteve, Gjykata Kushtetuese ka theksuar se përballë detyrimit për zbatimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, të gjitha subjektet, qofshin këto private apo publike, duhet të përgjigjen njëjloj (*shih vendimin nr. 7, datë 27.02.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Nga dokumentet bashkëngjitur dosjes rezulton se nga përmbarruesi gjyqësor janë kryer të gjitha veprimet e nevojshme, por që kanë rezultuar të pasuksesshme për shkak të mosveprimit të debitorit për kthimin në punë të kërkuës.

29. Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve ka bërë pagesën lidhur me detyrimin financiar në dy këste: e para në datën 3.12.2007 në vlerën prej 1.192.013 lekë, e dyta në datën 24.12.2008 në vlerën prej 263.116 lekë dhe me këto veprime ajo e quan të realizuar detyrimin financiar

ndaj kërkuës. Lidhur me kthimin në punë të kërkuës, debitori, me shkresën e datës 4.11.2008, ka mbajtur qëndrimin se me strukturën e re organike miratuar me urdhrin nr. 30, datë 19.3.2008 të Kryeministrit, kërkuësja nuk i plotëson kërkesat e veçanta të pozicionit të punës që ka mbajtur. Për këtë arsye, kalon në listë pritjeje për një vit. Periudha e pritjes përfshin kohën nga 15.4.2008-15.4.2009.

30. Pas punësimit të kërkuës në Shërbimin Social Shëndetësor, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve ka mbajtur qëndrimin se kërkuësja është larguar me vullnetin e saj nga administrata e burgjeve duke zgjedhur punësimin e saj diku tjetër. Prandaj, pjesa e vendimit gjyqësor edhe për kthimin në punë quhet e ezauruar.

31. Sa i takon veprimeve të përmbarrimit, Zyra e Përmbarrimit Shtetëror, me shkresën nr. 7715, datë 19.07.2007 “Për ekzekutimin vullnetar”, i është drejtuar Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve. Me shkresën nr. 7441/2 prot, datë 3.10.2007 ky institucion ka sqaruar se kërkuësja është emëruar në detyrën e përgjegjëses së Shërbimit Shëndetësor pranë IEDP Lezhë.

32. Zyra e Përmbarrimit me shkresat nr. 1376 prot, datë 5.2.2008; nr. 7090 prot, datë 5.6.2008; nr. 8663 prot, datë 2.7.2009 “Kërkesë e përsëritur për ekzekutimin e vendimit nr. 64, datë 23.3.2005” ka kërkuar vazhdimin e ekzekutimit të detyrueshëm të titullit ekzekutiv për kthimin në punë të kërkuës. Me shkresën nr. 13643 prot, datë 4.11.2008 ka vendosur gjobitjen e personit të ngarkuar nga ligji për ekzekutimin, pasi pala debitore nuk ka marrë asnjë masë për ekzekutimin e detyrimit.

33. Në datën 27.10.2008, përmbarruesi ka bërë sërish njoftim për ekzekutimin e pjesës së vendimit që lidhet me kthimin në punë të kërkuës. Me shkresën nr. 2750, datë 29.4.2013 përmbarrimi i është drejtuar sërish Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve për ekzekutimin e vendimit gjyqësor. Pas kësaj ka përsëritur kërkesat në datën 15.7.2013; 7.10.2013 dhe 6.11.2013.

34. Gjykata vëren se subjekti i interesuar, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve, është shprehur fillimisht se është në pamundësi për të ekzekutuar detyrimin për të rikthyer kërkuësen në punë, pasi kërkuësja nuk plotëson kriteret për vendin e punës për shkak të riorganizimit që ka pësuar ai me aktet e dala nga Këshilli i Ministrave. Më pas, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve është shprehur se kërkuësja ka hequr dorë nga kthimi në vendin e punës, pasi është punësuar në një sektor tjetër të administratës publike, shërbimin social shtetëror. Gjithashtu, pala debitore ka kryer pagesën në dy këste ndaj kreditorit duke treguar me veprime aktive prirjen e tij për të realizuar detyrimin, por pas këtij momenti, ai vazhdimisht i është përmbajtur qëndrimit se vendimi i formës së prerë është realizuar plotësisht dhe nuk ka më vend për ekzekutim nga ana e subjektit të interesuar për asnjë nga elementët e vendimit.

35. Gjykata, në jurisprudencën e saj, është shprehur se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshatshme për këtë rast, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit (*shih vendimin nr. 2, datë 1.2.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka theksuar se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e

drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion, nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetej inefektiv dhe i pazbatueshëm për një kohë tepër të gjatë (*shih vendimet nr. 13, datë 21.3.2012; nr. 43, datë 19.12.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

36. Gjykata vëren se pretendimi i subjektit të interesuar se kërkesja nuk i plotësonte kriteret nuk qëndron, pasi me vendime gjyqësore ato janë hedhur poshtë dhe për këtë arsye ato duhet të respektohen nga pala debitorë. Edhe sa i takon pretendimit se kërkesja duke u punësuar në një vend tjetër në administratë ka hequr dorë nga kthimi në punë pranë subjektit të interesuar, është i pabazuar. Kërkesja ka qenë vazhdimisht në pritje të ekzekutimit të vendimit për kthimin në punë dhe pagimin e pagës duke ndërmarrë dhe veprime konkrete për këtë qëllim. Fakti që kërkesja është punësuar diku tjetër, pavarësisht llojit dhe natyrës së vendit të punës, nuk do të thotë automatikisht se ka hequr dorë vullnetarisht nga e drejta e saj për t'u kthyer në vendin e punës, nga i cili, sipas vendimit të Komisionit të Shërbimit Civil, u largua padrejtësisht. Gjithashtu nuk qëndron edhe pretendimi tjetër i debitorit se kërkesja e ka rivënë në lëvizje pas një kohe të gjatë përmbarimin për ekzekutimin e detyrimit për kthimin e saj në punë dhe pagimin e pagës. Legjislacioni procedural civil nuk përmban afate prekluzive lidhur me ekzekutimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë duke mos e lidhur kreditorin me asnjë afat shues sa i takon realizimit të së drejtës së tij të fituar gjyqësisht. Rrjedhimisht, kërkeses, pavarësisht kohës që mund të ketë kaluar nga kërkesat e bëra prej saj dhe zyrës së përmbarimit lidhur me ekzekutimin e vendimit të formës së prerë, të cilat kanë qenë të vazhdueshme, nuk i është shuar e drejta për të kërkuar ekzekutimin e plotë të vendimit të formës së prerë nga pala debitorë, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve.

37. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkeses për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e ngarkuara nga ligji dhe brenda një afati të arsyeshëm është i bazuar dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja "f" dhe nenit 134, pika 1, shkronja "g" të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 dhe vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", me shumicë votash,

VENDOSI:

- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit të formës së prerë nr.64, datë 23.3.2005, të Komisionit të Shërbimit Civil.

- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Vitore Tusha, Sokol Berberi, Besnik Imeraj, Gani Dizdari, Fatos Lulo.

Anëtarë kundër: Vladimir Kristo, Altina Xhoxhaj

MENDIM PAKICE

1. Gjykata ka pranuar kërkesën e shtetases Tatjana Milo

dhe ka vendosur konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit të formës së prerë nr. 64, datë 23.03.2005, të Komisionit të Shërbimit Civil. Shumica ka arsyetuar se vendimet gjyqësore, të cilat kanë konstatuar se kërkesja i plotësonte kriteret për t'u rikthyer në vendin e punës, duhet të respektohen nga pala debitorë, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve. Gjithashtu, sipas shumicës, fakti se kërkesja është punësuar në një vend tjetër në administratë nuk do të thotë se ajo ka hequr dorë nga kthimi në punë pranë subjektit të interesuar, pasi ajo ka qenë vazhdimisht në pritje të ekzekutimit të vendimit për kthimin në punë dhe pagimin e pagës duke ndërmarrë dhe veprime konkrete për këtë qëllim. Edhe lidhur me momentin kur kërkesja e ka rivënë në lëvizje përmbarimin për ekzekutimin e detyrimit për kthimin e saj në punë dhe pagimin e pagës, shumica argumenton se legjislacioni procedural civil nuk përmban afate prekluzive lidhur me ekzekutimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë duke mos e lidhur kreditorin me asnjë afat shues sa i takon realizimit të së drejtës së tij të fituar gjyqësisht. Rrjedhimisht, kërkeses, pavarësisht kohës që mund të ketë kaluar nga kërkesat e bëra prej saj dhe zyrës së përmbarimit lidhur me ekzekutimin e vendimit të formës së prerë, të cilat kanë qenë të vazhdueshme, nuk i është shuar e drejta për të kërkuar ekzekutimin e plotë të vendimit të formës së prerë nga pala debitorë (*shih paragrafin 36 të vendimit*).

2. Në ndryshim nga shumica, vlerësoj se në rastin konkret, pretendimi i kërkeses nuk është i bazuar dhe se kërkesa e saj duhej rrëzuar.

3. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi gjyqësor të formës së prerë është pjesë përbërëse e të drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6/1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ). Parimet kushtetuese të lidhura me procesin e rregullt ligjor, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, i parashikuar në nenin 142/3 të Kushtetutës, nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pa kufi për realizimin e saj. Ekzekutimi i vendimeve gjyqësore përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimin të drejtë dhe çdo organ shtetëror duhet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 1, datë 19.1.2009; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 12, datë 15.4.2011; nr. 17, datë 23.4.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

4. Gjithsesi, sikurse jam shprehur më parë (*shih mendimin e pakicës së vendimit nr. 32, datë 26.5.2014 të Gjykatës Kushtetuese*), në gjykimin tim, vlerësoj se çështje të kësaj natyre duhen shqyrtuar rast pas rasti duke evidentuar veçoritë e secilës prej tyre. Në rastin në shqyrtim, nga materialet e dosjes, sikurse ka konstatuar dhe shumica, rezulton se lidhur me kronologjinë e fazës së ekzekutimit, pasi kërkesja i është drejtuar Zyrës së Përmbarimit Shtetëror, kjo e fundit ka filluar procedurat e ekzekutimit fillimisht me shkresë nr. 7715 prot., datë 19.7.2007. Këto procedura kanë vazhduar deri më datë 27.10.2008 (shkresa nr. 13220 prot. për ekzekutim vullnetar). Më pas ato janë ndërprerë për një hark kohor katër vjeçar dhe kanë rifilluar përsëri në vitin 2013 me shkresat nr. 2750 prot., datë 29.4.2013. Ndërkohë, në muajin shkurt të vitit 2009,

kërkuesja është emëruar Përgjegjëse e Sektorit të Pagesave në Cash pranë Administratës së Shërbimit Shtetëror Tiranë në Ministrinë e Punëve, Çështjeve Sociale dhe Shanseve të Barabarta. Këtë detyrë e ka kryer deri në muajin maj të vitit 2014.

5. Sikurse ka theksuar edhe shumica, kohëzgjatja e arsyeshme e procedimit të çështjes është vlerësuar nga Gjykata si thelbësore për të përcaktuar nëse ndodhemi para rastit të tejkalimit të afateve të arsyeshme. Megjithatë, në jurisprudencën e kësaj Gjykate, ky element është vlerësuar, mes të tjerash, edhe në raport me sjelljen e kërkuesit, nëse ky i fundit me veprimet apo mosveprimet e tij ka ndikuar në tejzgjatjen e afateve të ekzekutimit të vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

6. Nga sa më lart, në rastin objekt shqyrtimi, mendoj se ndërprerja e vullnetshme e fazës së ekzekutimit për një periudhë katërvjeçare ka përcaktuar tejzgjatjen e afatit të arsyeshëm në ekzekutimin e vendimeve gjyqësore. Ndryshe

nga shumica, vlerësoj se kërkuesja me veprime konkludente ka hequr dorë nga e drejta e saj për të ekzekutuar vendimet gjyqësore për këtë hark kohor dhe, për pasojë, sjellja e saj ka qenë përcaktuese në këtë drejtim. Në këto kushte, vlerësoj se periudha që duhet marrë në konsideratë për të përcaktuar afatin e arsyeshëm, fillon në momentin që kërkuesja ka rindërmarrë procedurat e ekzekutimit të vendimeve gjyqësore (prill 2013) deri në momentin që kërkuesja i është drejtuar me kërkesë Gjykatës (07.02.2014).

7. Në këtë këndvështrim, mendoj se afati nga momenti i rifillimit të procedurave të ekzekutimit deri në paraqitjen e kërkesës para Gjykatës është shumë i shkurtër dhe nuk mund të përbëjë cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

Anëtar: Vladimir Kristo